

آینه‌های روبه‌رو

پیام دهکردی:

جشنواره امید کاملاً استاندارد داست

فرزانه ابراهیم‌زاده:جشنواره تئاتر امید، سومین جشنواره تئاتر خصوصی کشور است که قرار است از ۲۳ تا ۲۶ آبان سومین دوره خود را در تهران برگزار کند. پیام دهکردی بازیگر، کارگردان و مدرس رشته تئاتر بنیانگذار این جشنواره است. او می‌گوید جشنواره امید در سومین قدم با استقبال و گستردگی بسیار خوبی روبه‌رو بوده است.

۴ جشنواره تئاتر خصوصی تئاتر امید سومین جشنواره تئاتر خصوصی است که در چند سال گذشته در تهران فعالیت خودش را آغاز کرده است و به نظر می‌رسد، تجربه موفق بوده که توانسته سومین دوره خود را آغاز کند.

بله، جشنواره تئاتر امید بعد از برگزاری در جشنواره خصوصی کارنامه که در یک دوره و جشنواره تهران که به ثمر نرسید، این جشنواره را با همکاری برخی از موسسات هنری مربوط به تئاتر در سال ۸۷ آغاز کردیم. در نخستین دوره، جشنواره خیلی محدود برگزار شد. اما در دومین دوره آن‌که سال گذشته برگزار شد، شاهد حضور طیف گسترده‌ای از اهالی حرفه‌ای تئاتر بودیم. استقبالی که باعث شد سومین دوره را با جشن‌انداز گسترده‌تری و با مشارکت موسسه‌های هنری دانشجویان موسسه کارنامه، کلاس‌های آزاد بازیگری حمید سمندریان و مکتب تهران به صورت کاملاً خصوصی در موسسه کارنامه برگزار کنیم.

۴ نحوه برگزاری جشنواره ظاهرا در سه دوره گذشته با تغییرات زیادی روبه‌رو بوده است؟

بله، در دوره اول همان گونه که گفتیم به صورت محدود برگزار شد. ۱۲ گروه در طول ۱۲ ساعت یا یک روز کامل به صحنه رفتند و در نهایت هم گروه برگزیده مشخص شد. دوره دوم در سه روز با ۱۲ اجرا در یکی از سالن‌های شهرداری اتفاق افتاد. اما در این دوره ما شاهد حضور ۲۰ گروه نمایشی از تهران هستیم که قرار است در مدت برگزاری جشنواره در پل‌اتوی سینما و تئاتر موسسه کار نامه به صحنه بروند. برنامه‌های این جشنواره در دو بخش اجراهای عمومی و کارگاه‌های آموزشی است. کارگاه‌های آموزشی نیز زیرنظر مکتب تهران برگزار می‌شود. ما هم سعی خودمان را می‌کنیم جشنواره در فضایی کاملاً تخصصی و خصوصی باشد به همین دلیل به جز خانواده شرکت‌کنندگان که قرار است ماحصل کار فرزندان‌شان را ببینند از استادان و کارشناسان و نخبگان تئاتر کشور برای دیدن اجراها دعوت کنیم.

۴ درست است که جشنواره کارنامه بیشتر از یک دوره دوام نیافت اما تا جایی که من می‌دانم در همان دوره باخورد خوبی داشت و چندین چهره را استعدادتئاتری را به تئاتر معرفی کرد. جشنواره امید را در این زمینه چقدر موفق می‌بینید؟

خوشبختانه می‌توانم بگویم با وجود محدودیت‌هایی که وجود داشته این جشنواره هم توانسته استعدادهای خوب تئاتر را شناسایی کند. علاوه بر این تلاش کرده‌ایم فرصتی مناسب برای نسل جوان تئاتر به وجود بیاوریم تا این جوانان خودشان را در مقابل خیرگان تئاتر محک بزنند. از سوی دیگر، تلاش کردیم در این جشنواره پیوند خوبی بین گروه‌های حرفه‌ای و گروه‌های آزاد آموزشگاه‌ها به وجود بیاوریم. امکانی در این جشنواره برای گروه‌های نمایشی به وجود آوردیم تا هنرمندان حرفه‌ای در این نمایش‌ها حضور پیدا کنند. خیلی از دوستان حرفه‌ای تئاتر در این نمایش‌ها کنار جوانان بازی می‌کنند. این می‌تواند به گروه‌های جوان اعتماد به نفس بدهد.

۴ انتخاب آثار به چه نحوی بوده است؟

اساس جشنواره امید منطبق با استانداردهای جریان رسمی نمایش در کشور است. علاوه بر دریافت مجوزهای لازم هم روند مرسومه که برای برگزاری جشنواره‌ها وجود دارد در این جشنواره رعایت شده است. یک هیات، بازخوانی و انتخاب آثار رسیده را بررسی کرده‌اند و هیات بازبینی آنها را انتخاب نهایی کرده‌اند. منتها سعی کردیم علاوه بر استاندارد تئاتری لازم، جشنواره از بار تخصصی و آموزشی باشد تا این فرصت را به دانش‌موختگان بدهد که خودشان را محک بزنند. سعی کردیم جشنواره مانند نامش همراه با نشاط و امید برای نسل جوان باشد.

دور ایران

■ مجری برنامه «هفت» پیش از آغاز بخش‌های مختلف این برنامه گفت که محمد مهدی عسگرپور، مدیرعامل خانه سینمایری مناظره با حمید رسایی نماینده مجلس شورای اسلامی و جواد شفقدری، معاون سینمایی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام آمادگی کرده است.

■ موسسه مالی و اعتبار صالحین به عنوان حامی جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان که از ۲۳ تا ۲۷ آبان در اصفهان برگزار می‌شود، انتخاب شد. مصطفی هاشمی، مدیر روابط عمومی و امیر بین‌الملل موسسه مالی و اعتباری صالحین ضمن اعلام این خبر گفت: موسسه صالحین در کنار اهداف اصلی همواره سعی بر آن دارد که به منظور حفظ ارزش‌های ملی- دینی، در عرصه‌های فرهنگی نیز راه یافته، ایفای نقش کند» وی این مشارکت را نشانه نگاه فرهنگی موسسه و اهمیت این امر دانست که متعاقب آن بستر مناسبی نیز به منظور جلب مشارکت مردمی حاصل خواهد شد.

ریماسلام‌مسک:ششمین دوسالانه مجسمه‌سازی تهران با تاخیری دو ساله در حال برگزاری است و آثار تا ۳۰ آبان در معرض نمایش عموم در فرهنگسرای نیاوران هستند. از ۶۲۶ اثری که در این نمایشگاه ثبت‌نام شدند، در مرحله اول داوری که از روی تصاویر آثار انجام شد ۷۳ اثر و در مرحله دوم که با مشاهده اصل آثار همراه بود ۶۷ اثر به نمایشگاه راه یافتند. توجه به معاصر بودن آثار گذشته از اجرای دقیق آنها از مهم‌ترین معیارهای انتخاب آثار به شمار می‌آید، معاصر بودنی که صرفا به ظاهر اثر محدود نمی‌شود و نمایشی است از مفهومی معاصر با بیانی معاصر. اگرچه تم «آسمان مال من است» از سوسی شورای سیاست‌گذاری دوسالانه مطرح شده بود، اما هیات داوران به دنبال تصویرسازی تم در انتخاب آثار منتخب نبوده و از برخوردی کلیشه‌ای با موضوع در انتخاب آثار پرهیز کرده و به خلاقیت جاری در اثر توجه بیشتری داشته‌اند. حضور متنوع هنرمندان از سایر رشته‌ها در این دوسالانه از نکات حایز اهمیت این نمایشگاه است، چرا که ظاهرا یک سوم منتخبان از دانشگاه تهران و بقیه از دانشگاه هنر و دانشگاه مشهد و هنرجویانی غیر از رشته مجسمه‌سازی بوده‌اند. این به این معناست که

بی‌ینال ششم، نگاه به هنر معاصر ایران

مجسمه‌سازی به عنوان رشته‌ای تازه تاسیس مورد توجه سایر هنرمندان نیز قرار گرفته است که خود به مفهوم هنر معاصر نزدیک‌تر است. انتخاب این آثار از سوی هیات داوران به معنای غیرحرفه‌ای بودن آثاری که به نمایشگاه راه نیافته‌اند نبوده است. آثار راه‌یافته به نمایشگاه صرفا آثاری است که در حیطه هنر معاصر می‌گنجند و این به معنای انکار ضعف‌ها و کمبودهای نمایشگاه جاری نیست. از این رو برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی برای نمایش آثار حرفه‌ای هنرمندان مجسمه‌ساز در کنار این دوسالانه‌ها آن چنان که در سایر کشورها مشاهده می‌شود ضروری به نظر می‌رسد. این خود موجب می‌شود تا هر بخش از مجسمه‌سازی ایران در عرصه مناسب خود به نمایش در آمده و حرکتی رو به رشد را پیش رو داشته باشد. کمبود فضاهای مناسب برای نمایش آثار یکی از مهم‌ترین مسایلی بود که ما در برگزاری این دوسالانه با آن روبه‌رو بودیم چرا که برخی از آثار به فضای خصوصی و مجزا نیاز داشتند. در برخی موارد نیز رنگ‌های حاکم در فضا به فضای نمایش آثار لطمه وارد ساخته است.

«داور ششمین بی‌ینال مجسمه‌سازی ایران

ایستا:شاپور قریب با وجود دعوت مسوولان به جشنواره فیلم کودک اصفهان نمی‌رود. همسر این کارگردان سینما با اعلام این مطلب گفت: دو روز پیش آقای میرعلایی مجدد تماس گرفتند و گفتند هر جوری که هست شرایط حضور شاپور را به اتفاق من و پسرمر در اصفهان فراهم می‌کنند. اما من دوست ندارم شاپور قریب را با این وضعیت که تنها یک پوست و استخوان شده به اصفهان ببرم. وی خطاب به مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی ادامه داد: من از آقای میرعلایی گلایه کردم که شما به عیادت شاپور آمدید و حتی تشک لرزانی را که خودتان وعده دادید هم فراهم نکردید. وقتی من مغزم آسایش ندارد و مدام نگرانی فردا را دارم، چطور می‌توانم به اصفهان پیام و بهتر نیست این همه خرجی را که برای نمایش انجام می‌دهید، صرف آسایش خود شاپور بکنید. همسر شاپور قریب ادامه داد: باز باز هم می‌خواهند یک تکه کاغذ به او بدهند چیزی که دو چمدان پر در خانه هست اما یا اینها نان و آب می‌شود؟ وی ادامه داد: متأسفانه از وقتی چشم در حیط هنری باز کردم وضعیت پدرم (خانی فیلمبردار قدیمی) و همسرم را دیدم و از سینمایی که آده‌هایش چنین سرنوشتی دارند، متفرم. او با اشاره به وضعیت شاپور قریب اظهار کرد:

■ ■ ■

پنج شب طنین صدای همایون در تهران

و آهنگساز این اجرا با اشاره به اینکه اعتقادی به ساز و آواز به شکل سنتی ندارد و به دنبال راه‌های را در این اجرا فراتعیام ایرانی است، گفت: «موسیقی‌ای که درحال حاضر ما به آن می‌پردازیم، می‌تواند تلفیقی نامیده شود اما تمرکز ما برای تلفیق ساز غربی با ساز ایرانی نیست بلکه هدفمان تلفیق محتوای موسیقی است.»او در مورد برنامه پیش رو اضافه کرد: «در روبرو آثار جدید «هم‌وزان حصار» نوازندگان جدیدی با سازهایی ویلنسل، گیتار و ویلن آلتو به گروه اضافه شده‌اند تا به واسطه حضورشان گفت‌وگویی میان موسیقی ایرانی و غربی

حواس پرتی‌اش بیشتر شده و گاهی مواقع حتی من و پسرمر را نمی‌شناسد و اکثر مواقع خواب‌است، متأسفانه مقابل چشم‌مان این مطلب گفت: دو روز پیش آقای میرعلایی مجدد تماس گرفتند و گفتند هر جوری که هست شرایط حضور شاپور را به اتفاق من و پسرمر در اصفهان فراهم می‌کنند. اما من دوست ندارم شاپور قریب را با این وضعیت که تنها یک پوست و استخوان شده به اصفهان ببرم. وی خطاب به مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی ادامه داد: من از آقای میرعلایی گلایه کردم که شما به عیادت شاپور آمدید و حتی تشک لرزانی را که خودتان وعده دادید هم فراهم نکردید. وقتی من مغزم آسایش ندارد و مدام نگرانی فردا را دارم، چطور می‌توانم به اصفهان پیام و بهتر نیست این همه خرجی را که برای نمایش انجام می‌دهید، صرف آسایش خود شاپور بکنید. همسر شاپور قریب ادامه داد: باز باز هم می‌خواهند یک تکه کاغذ به او بدهند چیزی که دو چمدان پر در خانه هست اما یا اینها نان و آب می‌شود؟ وی ادامه داد: متأسفانه از وقتی چشم در حیط هنری باز کردم وضعیت پدرم (خانی فیلمبردار قدیمی) و همسرم را دیدم و از سینمایی که آده‌هایش چنین سرنوشتی دارند، متفرم. او با اشاره به وضعیت شاپور قریب اظهار کرد:

■ ■ ■

تأثیر گذاشته یا نه، گفت: «در بخش تصانیف شیوه خواندن ملودی‌ها متفاوت است. همچنین سعی کردیم در بخش آواز، آوازهای متفاوتی آرایه کنیم. برای مثال من در این کنسرت از آوازهای مرشد مرادی یا تغییرهای آواز کلاسیک استفاده کرده‌ام.»او در ادامه در مورد همکاری دوباره با گروه هم‌وزان حصار اضافه کرد: «هدفم این است که کارهای تازه‌تری را امتحان کنیم و به همین دلیل با ترکیب تازه‌ای از سازبندی به صحنه خواهیم آمد. در این اجرا درعین حال اشعار هم متفاوت است و از شعر نو تا کلاسیک را با آثاری از سعدی، حافظ، مولوی، شفیعی کدکنی، غضنفری و محمدعلی بهمنی را در بر می‌گیرد.»این خواننده همچنین درمورد حال و هوای برنامه خود و گروه گفت: «حسین این کنسرت در این است که تنها در یک بخش روی صحنه می‌رود. نه خیلی طولانی است و نه خیلی کوتاه.بنابراین شنونده نه تشنه از سالن بیرون برود و نه خیلی دلزده می‌شود. فکر می‌کنم این اجرا حدود یک ساعت و نیم طول بکشد.»پایان بخش نشست فرصتی بود برای شنیدن درد دل‌ها و انتظارات این خواننده جوان: «به شخصه دوست دارم انتقادها را بشنوم، اما در تمام تمریناتی که با گروه داشتیم همدلی میان اعضا نعمتی مغتنم بود. در تمام کنسرت‌هایی که می‌روم با دقت تمام اجرا را دنبال می‌کنم و نکات آن را در ذهنم مرور می‌کنم تا در کار خود آن را رعایت کنم. معتقدم شنوندگان نیز چنین برخوردی با کنسرت ما خواهند داشت. امروز شنونده باید کاری را در گروه ما ببیند که جایی دیگر نشنیده است.»

بار دیگر کارگردانی قریبان

فارس:چهارمین اثر بلند سینمایی «فرامرز قریبان» با نام «خانگلران» (نام موقت) با مضمون اجتماعی اوایل آذرماه در تهران و شهرهای مختلف کشور جلو دوربین می‌رود.فیلمنامه توسط سام قریبان نوشته و بازنویسی شده است و طبق برنامه‌ریزی انجام شده ۷۵ جلسه فیلمبرداری آن به طول خواهد انجامید.

■ ■ ■

فیلم فرهادی با «کرامر علیه کرامر» مقایسه شد

کرد. روایتی در ادامه نوشت: اما همه فیلم‌های امسال نامزد اسکار خارجی امسال جدی و طاقت‌فرسا نیستند و می‌توان به نمونه‌هایی اشاره کرد که انسان را به تفکر وامی‌دارد و الهام‌بخش هستند.برای مثال، فیلم «LeHavre» ساخته آکی کورسماسکی از فنلاند یک داستان فانتزی ۹۰ دقیقه‌ای است که درباره جوان پناهنده آفریقایی است که تحت حمایت یک واکسی فراسوی دری می‌آید و از درونمایه سیاسی برخوردار است و البته سخاوت روح و انسانیت را نیز متجلی کرده است. اسمال نمازدهای جایزه اسکار خارجی از هر ژانری حضور دارند. «خانم بالا» از مکزیک که یک نقد تند اجتماعی درباره قاچاق موادمخدر است یا «جدایی نادر از سیمین» از ایران که بی‌شایعت به ملودرام‌های هالیوودی نیست و طرفداران آثار برنده اسکار مانند «کرامر علیه کرامر» یا «برخورد» با آن آشنا هستند.بخش غیرانگلیسی جوایز اسکار یکی از جذاب‌ترین شاخه‌های جوایز اسکار است و فیلم‌های بلندی که خارج از آمریکا تولید شده باشند و دیالوگ‌های به کار رفته در آنها عمدتاً غیرانگلیسی باشد، مجاز به رقابت در آن هستند.

بازی مایکل شین که در نقش هملت در اجرای جدید نمایشنامه ویلیام شکسپیر متقدان و تماشاگران را به تحسین واداشت، «بیک پیروز» توصیف شد.نشریه «تایمز» به این نمایش از پنج ستاره چهار ستاره داد و بازی شین را «تفش آفرینی بسیار تاثیرگذار» توصیف کرد.

«برورد بغداد» قرار است از دوم آذر در گروه سینماهای خاص اکران شود. ۹ سینما برای این موضوع درنظر گرفته شده است. قرار بود فیلم هایی که تاکنون اکران شده‌اند در آن مجموعه به نمایش درآیند که اکران با موضوعی درامش شده است.

■ ■ ■

داوران کودک و نوجوان جشنواره تئاتر کودک در بیانیه اختتامیه از مسوولان پرسیده شد: «چرا با اینکه چندین دوره پیاپی جشنواره در همدان برگزار می‌شود. این شهر حتی یکی از سالن‌های موجود را به نمایش‌های کودک اختصاص ندهد؟! آگاهش تئاترهایی که اجرا شدند، مانند تیترو جشنواره هم آثار کودکان را در بر می‌گرفتند و هم نوجوانان را آن قطع این آثار به نمایش‌های کودک محدود نشود.»

کلیه کوچک من

سیاره‌های تنهایی _قسمت‌اول(۸۵)

اردشیر خرمکوب

■ مرد زمین‌دوست در کنار من پایین می‌نشیند و به نوشته‌ام نگاه می‌کند. این اخلاق من است که اگر کسی به نوشته من خیره شود، از نوشتن بازمی‌مانم. در این‌طور مواقع، هرچه تلاش می‌کنم نسبت به این نگاه مزاحم بی‌تفاوت باشم، راه به جایی نمی‌برم. احساس می‌کنم همان دو نگاه غریبه، کلمه‌های مرا می‌ربایند و دست و پای قلم مرا می‌بندند. با این همه، یکی، دو جمله می‌نویسم تا به او برنخورد. از اعماق نوشته خود بیرون می‌خزم و به صورتش لبخند می‌زنم. مرد زمین‌دوست همانند یک متخصص در جزئیات روانی، به نوشته‌های من در دو برگه انتهایی انجیل فرسوده اشاره می‌کند و می‌گوید: « من این نوشته‌ات را خواندم، خوب نوشته‌ای. اما دوست دارم کمی با تو صحبت کنم و نگاهی‌ت را به واقعیت‌های زندگی باز کنم. احساس می‌کنم تو سیاره‌ای کشف کرده‌ای که تنها ساکن این سیاره هم خودت هستی. خوب به ساکنان این سلول نگاه کن. در این سلول، لباس همه ما یک شکل است. به صورت ظاهر، ما هیچ تفاوتی با هم نداریم. اما این جوان با همین لباس و من و تو با لباس‌های‌مان، سه دنیای متفاوت داریم. تو در سیاره خودت تنهایی، این جوان در میان شلوغی دوستان خود تنهاست. من هم با همه ثروتم باید تنها باشم. اما این‌طور نیست. فرق من با شما دو نفر در این است که من مثل شما به این کلیه محدود نیستم، دنباله دارم. ادامه دارم. همین حالا که پیش شما هستم، عده‌ای از گنده‌های این قاره دنبال کار من‌اند. من به آدم‌هایی خوراند‌ام که اگر قرار باشد مرا به زیر بکشند، همه‌شان را به زیر می‌کشم. خودشان این را می‌دانند. شاید باور نکنی، من حتی کشیش اعظم نیویورک را آورده‌ام پای کار خودم. چطور؟ برایت می‌گویم. این کشیش برای اینکه چیزی از خودش به یادگار بگذارد، دست به ساخت یک کلیسای بزرگ زد. ساختن کلیسا هم به این سادگی‌ها ممکن نیست. یک‌وقت پول هست، خیلی وقت‌ها پول نیست. شگرد من و بچه‌ها در این است که صبر می‌کنیم شکار موردنظر ما، از بی‌بولی یا کمبود پول به کلافگی برسد!اوج کلافگی، بهترین زمان معامله است. و من در همین کلافگی کشیش اعظم، یک چک دو میلیون گذاشتم جلوی کی؟ جناب کشیش. که هم کلیسایش را تمام کند و هم تجهیزات بخرد و هم آدم‌هایش را استخدام کند. این جناب کشیش می‌داند که من هم یک جاهایی کلافه می‌شوم. کجاها؟ در شهرداری. در دادگاه. در ادارات. حالا وقتی سعی که او باید نقش خودش را بازی کند، این درست که طبق قانون، همه در برابر قانون یکسان‌اند و با هم تفاوتی ندارند، اما همین کشیش، یک جاهایی به کار آدم می‌خورد که شخص رئیس‌جمهور آمریکا از عهده انجام آن بر نمی‌آید.

ادامه دارد

ادامه در صفحه اول

نقد یک پاسخ

آیا این نویسنندگان از دایره ایرانی بودن کنار گذاشته شده‌اند و از حقوق یک شهروند ایرانی برخوردار نیستند؟ اگر در بین این آثار و خالقان آنها، اثر یا نویسنده‌ای موفق به کسب افتخاری شود، این افتخار نسبتی با ایران و ادبیات معاصر ایرانیان نخواهد داشت؟ براساس یک پژوهش که چند سال قبل انجام شده بود، طی ۵۰ سال گذشته بیش از هزار اثر از نویسندگان ایرانی در خارج از مرزها منتشر شده است. هرچند که آن پژوهش تاکنون منتشر نشده اما فرض کنیم که تعدادی از نویسندگان این کتاب‌ها قصد انتشار آثارشان در ایران را داشته باشند و ضوابط موجود نیز این اجازه را بدهد، تکلیف آنها کجاست؟ آیا برای این کار منع قانونی وجود دارد؟ از نظر اقتصادی نیز موضوع قابل تامل است. فردی کالایی تولید کرده است (در اینجا کالای فرهنگی) این کالا ابتدا بنا بر سر صلاحید صاحب آن ابتدا در خارج از ایران توزیع شده آیا برای تولید و توزیع در ایران منعی وجود دارد؟ آن هم فقط به این دلیل که اول در خارج از ایران تولید یا توزیع شده؟ تشخیص ضرورت این تقدم و تاخر با کیست؟ تا زمانی که ایران به هر دلیل با مصلحتی اصطلاحاً به عضویت کبی‌رایت در نیامده، راه‌های تبادل فرهنگی با خارج از مرزها کدام است؟ اگر آنچه از سوی معاون امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شده به صورت یک رویه درآید با توجه به مشکلات پیشروی نویسندگان و ناشران ایرانی برای انتشار کتاب‌های خود، راه یافتن کتاب‌های درخور توجه به بازار نشر خارج از کشور و خالی شدن بازار کتاب ایران از این آثار دور از ذهن نیست. به پیام‌های فکری آن چند کنیم، هدف از نوشتن این یادداشت، ارائه پاسخ برای سوا‌های فوق و سوال‌های متعدد دیگر در این رابطه نیست که ارائه پاسخ‌هایی درخور و شایسته برای همه آنها هم از مجال یک یادداشت خارج است و هم خارج از صلاحیت علمی و تجربی نگارنده است. بیش از هر چیز دیگر، هدف از این یادداشت دادن توجه و هشدار به مسوولان فرهنگی کشور است که مقوله فرهنگ مهم‌تر، ماندگارتر و موثرتر از آن است که به سوال‌ها و خواسته‌های آن پاسخ‌های غیر فرهنگی بدهیم.

وزارت و فرهنگ ارشاد اسلامی در دولت اصلاحات